

Урок 7

Максимальна вірність: Поклоніння в зоні бойових дій

I. Вступ:

- Вітаю вас, шановні студенти Суботньої школи! На уроках цього кварталу ми вивчаємо книгу Ісуса Навина.

- Ця невелика біблійна книга військової тематики постійно нас вражає! І сьогодні особливо здивує ...

- Написана військовою людиною під час війни декілька тисяч років тому, ця книга сьогодні несподівано відкриє *головний закон практичного богослов'я*.

- Через десятки століть цей самий закон проголосить Сам Месія.

- **Питання 1:** *Погляньте, будь ласка, на ілюстрацію до даного уроку в Посібнику СШ...*

- Якби тут на колінах була зображена господиня на кухні, нам все зрозуміло... Треба приготувати святковий обід і вона просить Божої допомоги....

- Але схилені на коліна військові? Зі списками в руках? І тут?

Питання 2: *Де саме? Відповідає II ч. заголовку сьогоднішнього уроку:*

Поклоніння в зоні бойових дій...

Питання 3: *І як назване таке поклоніння? Говорить I ч. заголовку*

Максимальна вірність...

Питання 4: *А як відгукається Господь на таку максимальну вірність?*

Відповідає

Пам'ятковий вірш. Матв. 6:33

- Ось він – *головний закон практичного богослов'я!* На максимальну вірність Господь відповідає максимумом Своїх дарів!

II. Основна частина

- В даному Пам'ятковому вірші ми знаходимо два ключових дієслова:

1) Шукайте... *Чия це дія? – Людська. Як шукайте? Найперше... Це найвища степінь пошуку.*

2) Додасться... Чия це дія? – Божя. Скільки додасться? Все це...

– Найвища степінь дарів.

Питання 1: А якщо людина «шукає», але не «найперше», чи дасть Бог «все це»? – Ні... Чому? Не хоче дати? – Не може дати...

- Бо є той, хто дуже скрупульозно зважає, чи Бог у людини *Найперший*... Якщо ні, він не дозволить Господу дати *все це*...

Питання 2: А що входить у вираз «все це»?

- *Господнє вирішення всіх проблем.* Ось військові стоять на колінах... А якщо прилетить дрон?

- Дрон входить у *все це*? Бог вирішить проблему дрона? А ракети? А мобілізації? А якщо комусь потрібна дружина? Вона входить у *все це*?

Питання 3: Чи існує щось таке, що виходить за межі «всього цього»?

- Не існує! Але... на умові. Даний Пам'ятковий вірш – це умовна обітниця! І умова міститься в цій самій обітниці: *В усьому – найперше Бог.*

- Сьогодні ми побачимо, як під час завоювання Ханаану Ізраїль робив зупинки, відкладав найнеобхідніше, і *найперше шукав* Бога.

- А Господь відповідав усім цим...

Додатки до рубрики: Перший Завіт (неділя)

Питання 1: Першу таку зупинку змальовано в І. Нав. 5:2-4, 7. З точки зору військової стратегії, чи мудрим було звершувати зараз обряд обрізання над воїнами? Чому ні?

< *Воїни і весь народ перебували на ворожій території.*

< *Перед ними лежав неприступний Єрихон, готовий до опору.*

< *Після операції обрізання воїни були небоєздатними три дні.*

Питання 2: То замісто того, щоб гострити зброю і лаштувати вози, для чого їхній вождь зробив цю, як здається, нестратегічну зупинку?

- Він *найперше шукав* не мечі, не вози, а Бога. Обрізання – це символ Завіту з Богом.

- 40 років Завіт з Богом Ізраїля перебував у запустінні, покритий «мохом»... Все молоде покоління, народжене за ці 40 років блуканини, не були обрізаними.

- А це означало, що вони були поза Завітом з Богом!

Питання 3: *Пам'ятаємо, що сталося з Мойсеєм, коли його молодший син був поза Завітом з Богом?*

- Бог не має права особливим чином втручатися в життя тих, хто поза Завітом. Тому й Ізраїлю Він не міг дати перемоги над ворогами.
- А саме це зараз було таким нагальним для них!

Питання 4: *Які уроки сьогодні викладає нам рішення Ісуса Навина поновити Завіт з Богом?*

- Ми сьогодні також перебуваємо на ворожій території... Перед нами щодня стоїть неприступний «Єрихон»...

Питання 5: *А чи в нормі наші стосунки з Господом? Ми перебуваємо в Завіті з Ним? Наш Завіт не вкрився «мохом»?*

- Брати і сестри, ми маємо бути постійно впевненими, що між нами й Богом не стоїть жодна перешкода.

Питання 6: *А якщо стоїть? І при чому – серйозна перешкода?*

- Обрізання у Старому Завіті – це хрещення в Новому Завіті. Якщо ми визначили, що не все гаразд у наших відносинах з Господом,

Питання 7: *Як ми можемо поновити свій Завіт з Ним? Повторно прийняти хрещення?*

- Можливо й так... Якщо існують серйозні порушення Завіту з Богом, варто прийняти повторне хрещення. Але є альтернатива...

Додатки до рубрики: Пасха (понеділок)

Питання 1: *Як ми поновлюємо свій завіт з Господом щоквартально?*

Питання 2: Звернемо увагу це фото... Що тут відбувається? І. Нав. 5:10.

- Це те саме, що відбувалося в Гілгалі ... Новозавітний, сучасний Гілгал! Пасха – Вечеря Господня на полігоні, майже в зоні воєнних дій...
- *Максимальна вірність...* Така вірність *найперше* шукає не речовий мішок, не запас продуктів... А *завітних* стосунків з Богом.

Питання 3: Цікаво, що означає слово «Гілгал»?

- Майже всі словники дають значення цього слова, як *колесо*... Я не могла зрозуміти, чому Огієнко пише *зняття, відвалення*.
- І лише Біблійна енциклопедія Никифора пояснює, що це слово означає *скотитися, як колесо скочується* на землю.

Питання 4: Скажіть, що в Гілгалі «скотилося, мов колесо» з воїнів?

- Гріх... Яка влучна образна картина Пасхи, Вечері Господньої! Ми каємося і *тягар гріха скочується з душі*...
- Пам'ятаємо рядки із «Молитви» Лермонтова?

*С душі, как бремя, скатится [єврейське *гілгал*]
Сомненье далеко,
И верится, и плачется,
И так легко, легко...*

Питання 5: Як часто Ізраїль мав свій «Гілгал» – Пасху? А ми – Причастя?

- Пасха єврейська з особливим покаяттям й очищенням відбувалася раз в рік... Вечерю Господню ми звершуємо чотири рази на рік...
- Але є протестанти, котрі 12 разів на рік проводять Причастя!

Питання 6: Що ми на це скажемо? Підняти «планку» й нам?

- Послухаймо, брати і сестри, як високо Господь підносить «планку» для Церкви Останку:
- «Життя, яке ми ведемо, має бути життям *постійного покаяття* й смирення. Ми повинні *постійно каятись*, щоб бути постійно переможцями» (Манускрипт № 92, 1901).
- «Наша потреба – в постійному прагненні серця до Бога, в *постійному, серйозному, щиросердечному визнанні гріха* й *упокоренні душі* перед Ним» (НУХ, [160]).

Додатки до рубрики: Жертовники оновлення (вівторок)

- Друга особлива зупинка народу Божого в завоюванні Ханаану була зроблена в Сихемі...

- «Люди з нетерпінням чекали того часу, коли зможуть оселитися в Ханаані; ізраїльтяни все ще не мали ані земель, ані будинків для своїх родин. Щоб придбати все це, необхідно було прогнати ханаанців. Однак, таку важливу справу слід було відкласти, оскільки більш серйозний обов'язок потребував їхньої уваги» (ПП, [499]).

Питання 1: *Що ж це за більш серйозний обов'язок? І. Нав. 8:30-32*

- «Перш ніж заволодіти своєю спадщиною, ізраїльтяни повинні були поновити свій Завіт вірності з Богом... Вони мали урочисто засвідчити своє визнання *Божого Закону*» (там само) – як основи цього Завіту.

- Цілий народ, не тільки покоління, народжене в пустині. І не тільки чоловіки, але й жінки, й діти. І навіть приходьки!

Питання 2: *З цією метою, куди відправився весь народ?*

- Всі ізраїльтяни, залишили свій табір в Гілгалі й відправилися через землі своїх ворогів до долини Сихем.

- А ця долина лежала майже в центральній частині Ханаану...

Питання 3: *Як же їм удалося неушкодженими звершити таку довгу й небезпечну мандрівку? Так само, як і їхньому прабатьку – Бут. 35:5*

- Народ перебував під охороною Бога. Допоки вони були вірними Йому, їм нічого не загрожувало.

Питання 4: *Чому Господь наказав Ізраїлю прийти саме сюди?*

- Це місце вважалося священним. «Саме тут Авраам спорудив першого жертовника Єгові в Ханаанській землі» (ПП, [499]). Тут був похований Йосип.

- Тут Яків викопав криницю, біля котрої через багато століть відпочиватиме Сам Месія...

Питання 5: *Що тут мало відбутися? Втор. 27:2, 3, 5, 8*

- Тут мало відбутися «величне і вражаюче видовище» (ПП, [500])... З обох боків прекрасної долини здіймалися дві гори – Евал і Гарізім.

- На горі Евал євреї спорудили пам'ятник із побілених вапном каменів. На цих каменях було написано Десять Заповідей, а також Кодекс Завіту.

- Поруч із пам'ятником був складений з нетесаного каміння жертовник...

Питання 6: *Що це означало? Чому пам'ятник і жертовник поруч? Який символ ми вбачаємо в такому сусідстві Закону й жертовника?*

- Це ще одна старозавітна картина благодаті Господньої... «Ізраїль порушив Божий Закон, він заслужено накликав на себе Божий гнів, який негайно вилився б на них, якби не викупна Жертва Христа, символом якої став цей жертовник» (там само).

Додатки до рубрики: Написано на каменях (середа)

Питання 1: *Що далі відбувалося в Сихемській долині? Втор. 27:12, 13*

- Народ був поділений на два табори. Один з них піднявся на гору Гарізім, а другий – на гору Евал.

- «Священники з ковчегом розташувалися поміж ними в долині... В присутності всього зібрання, серед німої тиші, Ісус Навин, котрий стояв біля священного Ковчегу, читав слова благословення, обіцяні тим, котрі виконуватимуть Божий Закон. Всі покоління, що стояли на Гарізімі сказали: *Амінь*... [Потім Ісус Навин] зачитав слова прокляття, і покоління, що знаходилися на Евалі, так само висловили своє схвалення. Десятки тисяч людей в один голос дали урочисту відповідь» (ПП, [500]).

Питання 2: *Ми можемо уявити, що це за грандіозне служіння?*

- Десятки тисяч людей... Німа тиша, тільки голос Ісуса Навина, мов грім лунає в цьому природному Божому храмі.

- Природна акустика була тут такою потужною, що кожне слово Ісуса чули на обох горах.

- А коли десятки тисяч голосів вигукнули «Амінь», мені здається, що навіть гори здригнулися.

Питання 3: *Що нам нагадує це грандіозне служіння? Гори, могутні голоси, ковчег... Написані 10 Заповідей...*

- Сихемські події були хоча слабким, але все-таки нагадуванням подій біля гори Сінай...

Питання 4: *Яка ж головна мета такого величного видовищного служіння?*

- Звичайно, це служіння надовго залишилося в пам'яті людей. Але час із людської пам'яті стирає навіть найяскравіші картини...

Питання 5: А що залишається? Що залишилося від грандіозного служіння в Сихемській долині?

- Закон Божий, написаний на побілених каменях , і жертвник...

Питання 6: Де зберігалися кам'яні скрижалі із Божим Законом? В Ковчезі Завіту. Коли їх могли бачити євреї?

- Коли стояли під горою Сінай... Але покоління, що народилося в пустелі, ніколи не бачило своїми очима Закон Божий!

- Навіть первосвященник після того, як Заповіді були покладені в ковчег, ніколи вже їх не бачив!

Питання 7: Тепер нам зрозуміло, чому було так потрібне Сихемське служіння?

- Щоб кожна людина могла не лише почути Господній Закон, не лише побачити його, але й читати, й перечитувати!

- І жінки, діти й навіть приходьки! Достатньо було піднятися на гору Евал, підійти до побілених каменів і прочитати Божі слова.

- Поглянути на жертвник викуплення, що стояв поруч, і подякувати Богові за Його благодать.

Додатки до рубрики: Туга за присутністю Господа (четвер)

- Третю зупинку / паузу народу Божого в Ханаані ми знаходимо майже в кінці книги Ісуса Навина.

Питання 1: Читаємо І. Нав. 18:1. Чи ми зауважили, що слово «скинія» до цих пір не зустрічалося в книзі Ісуса Навина?

- Хоча слово «ковчег» ми зустрічали, проте тільки тут, у 18 розділі ми натрапляємо на першу згадку про святилище...

Питання 2: Чому саме тут? Дає натяк вірш 2. Розподіл землі в самому розпалі, а народний вождь робить паузу? Для чого?

- Сім племен Ізраїля ще залишалися «безхатченками», як вони прагнули отримати нарешті свій дім!

- Але саме тепер вони мусіли переключити свою увагу зі свого власного дому...

Питання 3: На Чий Дім?

- На Господній Дім...Знову вони мусіли *найперше шукати Царства Божого...*

Питання 4: Для чого?

- Щоб Господь їм додав *все це* – їхні ханаанські помешкання...

Питання 5: Брати і сестри, а чи не здається нам, що такий пошук Господа є егоїстичним і корисливим?

- Я *найперше* шукаю Тебе, а Ти *додай все це* мені... Я – Тобі, а Ти – мені... Так виглядає, що *головний закон практичного благочестя* має сумнівні мотиви ...

- Для того, щоб у нас не склалося таке враження,

Питання 6: Прочитаємо заголовок останньої рубрики – за четвер.

Туга за присутністю Господа... Звідки цей вислів? Читаємо Псал. 83 (84):3. Ми оцінюємо, які стосунки були у Давида з Богом?

III. Закінчення:

Питання: А за чим тужить наша душа? За нашим власним домом? Чи за Тим, «Хто визначніший за 10.000 інших»* і Його Домом?

- Цілком природно, друзі, що на початках нашого духовного шляху наша душа буде більше прив'язана до *всього цього*...

- І саме тому ми будемо *найперше* щоранку шукати Його... Але, якщо навіть з такими мотивами, щодня ми будемо віддавати Господу первоплід свого часу...

- Ми відчуємо дію Божого закону діалектики: *кількість переростає в якість!*

В нас спрацює *головний закон практичного благочестя!*

- І ми покохаємо Його не тому, що Він *додає все це*, а тому, що Він Сам – *Все Це!* «Він увесь – пожадання» (Пісн. 5:16)...

- Маючи *Його Всього*, нам більше нічого не буде потрібно...

* Див. Пісн. 5:10 (Огієнко)